

Vniuersa Theologia Scholastica, Speculatiua, Practica

Ad methodum S. Thomæ, quatuor Tomis comprehensa

Tanner, Adam

Ingolstadii, 1626

Jndex Generalis Primvs Dispvtationvm, Qvæstionvm, Et Dvbiorvm, Qvæ
Hoc Primo Tomo Scholasticæ Theologiæ Comprehendvntvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72856](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72856)

JNDEX GENERALIS PRIMVS
DISPV TATIONVM, QVÆSTIONVM,
ET DVBIORVM, QVÆ HOC PRIMO TOMO
SCHOLASTICÆ THEOLOGIÆ COMPREHENDVNTVR.

DISPV TATIO I.

De ipsa sacrae Theologiae Scientia secundum se.
QVÆSTIO I.

De existentia, necessitate, & utilitate S.
Theologia.

Dubium I. Vtrum præter Philosophicas & na-
turales disciplinas necessaria sit in Ecclesia
militate alia doctrina Theologica & reuelata;
& quis Theologia secundum substantiam
spectare necessariis modis & ratio.

II. An & qua ratione Theologia etiam Schola-
stica Ecclesie necessaria & utilis sit.

III. An & quomodo necessaria sit ad salutem do-
ctrinæ reuelata & Theologica, etiam de ijs
rebus, qua de Deo naturali ratione inuestiga-
ri possunt.

Quæstio II. De S. Theologia genere, tam pro-
ximo quam remoto.

Dubium I. Vtrum Theologia sit habitus adhe-
sus atq; argumentatiuus.

II. V. Theologia habitus sit opinio, aut fides; seu
divina, seu acquisita.

III. V. Theologia sit scientia propriè dicta.

IV. V. Theologia sit scientia subalternata scientia
Dei aut beatorum.

V. V. Theologia proprie sit sapientia.

Quæstio III. De Subiecto sive obiecto S.
Theologia.

Dubium I. Quodnam sit obiectum totius Theo-
logia formale Quod, sive attributionis.

II. Quodnam sit eius obiectum Quo securatio for-
malis obiectua Qua, seu propter quam.

III. Vtrum præter rationem formalē obiectuum
Qua, sive propter quam, assignanda sit alia
Theologia ratio formalis sub qua, & quenam
illa sit.

Quæstio IV. De Proprietatibus & attribu-
tis S. Theologia.

Dubium I. Vtrum Theologie habitus sit naturalis
& acquisitus, an supernaturalis & infusus.

II. V. Theologia sit unus habitus, seu una scien-
tia, an vero plures. (Ethica.)

III. V. Theologia sit scientia speculativa, an pra-
dicta.

IV. V. Theologia certitudine alijs habitibus & sci-
entijs naturalibus antecellat.

V. V. Theologia dignitate easdem simpliciter su-
peret.

Quæstio V. De Principijs sive locis Theologiciis.

Dubium I. Quot & quinam sint vniuersim loci

ac sedes principiorum Theologicorum; &
quenam singulorum ratio.

II. Quotuplex sit scripture sensus, & quoniam ad
argumentandum efficax.

III. An etiam conclusio Theologica ex duabus re-
uelatis, aut una reuelata, & altera natura-
liter evidente, possit esse principium Theologi-
ce argumentationis.

IV. An etiam sequatur conclusio necessaria, seu
certa de fide; si in discurso Theologico premis-
ta naturalis sit vel de insuffitatum, vel mor-
aliter certa.

V. An & quaratione argumenta contra fidem
possint solvi.

DISPV TATIO II.

De Deo & Attributis diuinis.

Quæstio I. De Existentia & Essentia Dei.

Dubium I. Que sit notio nominis Dei.

II. An Deum esse, sit per se notum.

III. An & quaratione demonstrari possit, Deus esse.

IV. Quibus rationibus demonstretur, Deus esse.

V. Que sit ratio Essentia diuina, & an formaliter
includat existentiam, aliasq; perfectiones
quasdam Dei essentiales.

Quæstio II. De Attributis diuinis in genere.

Dubium I. Quid nomine attributi diuini in-
telligatur; & quenam sit attributorum di-
uinorum partitio.

II. An diuina attributa tam ab essentia diuina,
quam inter se à parte rei distinguantur.

III. An attributa diuina inter se & ab essentia di-
stinguantur ratione ac etiam virtualiter, &
quo fundamento.

IV. Vtrum perfectiones diuinae distinguantur so-
lum per respectum ad creaturas, ac ratione
nostra: an etiam ratione sine intellectione
Dei & beatorum.

V. An diuina attributa positiva sint de ratione,
quidditate, & concepitu diuinae essentie.

VI. Vtrum essentia diuina sit de ratione attribu-
torum; & bac omnia & singula de ratione
& quidditate singulorum.

VII. An & quaratione attributa tam de diuina
Essentia, quam bac de illis, atq; etiam illa de
se mutuopredicari possint in abstracto.

Quæstio III. De Simplicitate, Perfectione,

& Bonitate Dei. (positus.)

Dub. I. An Deus omni modo sit simplex & incō-

Index generalis I.

- II.** An & quareatione Deus sit Ens undequeaque perfectissimum.
- III.** An & quareatione Deus sit summum bonum.
Quæstio IV. De Infinitate ac Immenitate Dei.
- Dub. I.** An & quareatione Deus sit infinitus secundum essentiam, & in quo hec infinitas consistat.
- II.** Virum possibile sit infinitum actu, seu secundum multitudinem & numerum; seu secundum magnitudinem & extensionem aut etiam intensionem.
- III.** An & quareatione Deus sit immensus & ubique presentes. (caelum.)
- IV.** Virum Deus sit etiam in spatiis aliquibus extra Quæstio V. De Immutabilitate, Aeternitate, & Unitate Dei.
- Dubium I.** An & quareatione proprium Dei attributum sit, esse immutabilem.
- II.** In quo consistat attributum Aeternitatis, & qua ratione Dei proprium sit.
- III.** An & quareatione proprium Dei attributum sit, esse unum.
- Quæstio VI. De Visione ac incomprehensibilitate Dei, seu modo cognoscendi Deum.
- Dubium I.** An Deus clare & intuitu ab intellectu creato videri possit; & an oculis etiam corporeis, atque in hac vita.
- II.** An Deus videatur, aut quidditatim videri possit per aliquam similitudinem vel speciem creatam, seu cognitione intuitiva, seu abstractiva, etiam secundum potentiam absolutam.
- III.** An intellectus creatus videre Deum possit naturalibus viribus; an potius indigeat ad hoc supernaturali aliquo lumine & habitu, etiam secundum absolutam Dei potentiam.
- IV.** Virum effectu procedat ab intellectu beati; & quodnam in eare sit proprium munus luminis gloriae.
- V.** An & quanam ratione videntium essentiam Dei, unus alio perfectius Deum videat.
- VI.** Virum Deus etiam comprehendi possit ab intellectu creato, & in quo hec incomprehensibilitas Dei consistat.
- VII.** Virum videntiam Dei necessario videat etiam relationes, seu personas, & omnia, que sunt formaliter in Deo.
- VIII.** An a beatis in Deo, seu Verbo, videri possint etiam creature, & de cœta libera diuina voluntatis.
- IX.** Quanam ratione & modo in Verbo videantur creature; & unde oriatur diuersitas visionis creaturearum in Verbo.
- X.** Que & quandom a beatis singulis in Verbo videantur creature.
- XI.** Virum saltem per absolutam Dei potentiam a creato intellectu videri possit Deus, non via villa creature.
- XII.** Virum per potentiam absolutam fieri possit,
- vt in Deo seu Verbo videantur omnia que in Deo eminenter continentur.
- Quæstio VII. De Ineffabilitate ac Nominib⁹ Dei.
- Dubium I.** An & quareatione Deus sit ineffabilis; & quenam sit diuinorum nominum distributio ac varietas.
- II.** An & quenam nomina de Deo dicantur substantialiter, & ab eterno, & ex tempore.
- III.** An communia Deo & creaturis nomina de uestigio vniuoce, an solum equiuoce vel analogice predicentur. (ditative.)
- IV.** An Deus possit aliquo nomine significari quid.
- V.** Quodnam nomen sit maxime proprium Deo, caterisq; praestantius: & an nomen Dei Tetragramaton id est sit cum illo Dei nomine, Qui est.
- Quæstio VIII. De Vita, Intellectu, & Scientia Dei.
- Dubium I.** An & quomodo in Deo sit scientia, vita, & veritas; seu quareatione Deus sit vivens, intelligens, & verus.
- II.** An & quareatione Deus cognoscat se ipsum.
- III.** An & quareatione generatim loquendo, Deus cognoscat creature, in se ipso, an in se ipsis.
- IV.** An & quareatione Deus cognoscat creature, tum existentes, tum possibles, & num adeo etiam cognoscat infinita.
- V.** An Deus cognoscat omnia futura contingentia, tum absolute, tum conditionata.
- VI.** Quareatione Deus cognoscat futura contingentia, an immediate in se ipsis, vel in causis eorum, vel ex reali eorum praesentia ab eterno.
- VII.** An ex potius cognoscat Deus in se ipso, & quareatione, num ut in Idea aut in decreto sua voluntatis.
- VIII.** An & quareatione Deus cognoscat non entia, atque etiam mala.
- IX.** Quotuplex sit scientia diuina. & quisnam in ea sit ordo respectu variorum obiectorum.
- X.** Qualis sit Dei scientia, seu de attributis divinae scientie: & quenam scientia sit causa rerum & practica.
- Quæstio IX. De Ideis Diuinis.
- Dubium I.** An & quid sint Idee in mente diuina.
- II.** Quot, & quare rerum Idee sint in mente diuina.
- Quæstio X. De Voluntate Dei.
- Dubium I.** An & quare rerum voluntas sit in Deo.
- II.** Quinam actus voluntatis sint in Deo.
- III.** Quotuplex sit diuina voluntas.
- IV.** Qualis sit diuina voluntas: & quidnam formaliter sit libera Dei voluntio.
- V.** An sit aliqua causa euratio diuine voluntatis, & quisnam in actibus ipsius sit ordo.
- VI.** An voluntas Dei necessitatem quibusdam rebus voluntis imponat, & quenam in effectibus creatis sit radix contingentis.

VII. An

Index generalis I.

- VII. An & quareatione generatim Deus actus liberos & cetera qua in hoc mundo sunt, sua voluntate predefinit.
- VIII. Quareatione diuina voluntatis efficacia, eiusque præfinitiones, cum libertate arbitrij concilientur: & an absoluta, ac plane antecedens præfinition actus humani pugnet cum libertate actus predefinit.
- Quæstio XI. De Potentia Dei.
- Dubium I. An sit in Deo aliqua potentia operativa ad extra; & quiaam in genere sit modus curatio concursus diuini, quo unum causis secundis operatur ad extra.
- II. Sitne potentia Dei operativa ad extra formaliter ipse intellectus & voluntas Dei, an potius perfectioratione ab utraq. distincta.
- III. An diuina potentia sit infinita, & vera omnipotencia: & quoniam proprie sit obiectum potentia diuina.
- IV. Positne Deus facere plura & meliora quam fecerit, aut facturus sit, etiam in infinitum, idg. secundum potentiam suam quoq. ordinariam: & an possit facere tantum, quantu potest.
- V. An dicit ad operationes transeuntes, ita etiam ad immanentes detur in Deo potentia actua, ab illis ipsis operationibus immanensibus ratione distincta.
- Quæstio XII. De Beatiudine Dei.
- Dubium I. An & quareatione Deus sit beatus.
- II. An beatitudo sit proprium & speciale attributum Dei, & quareatione ad alia diuina attributa comparetur.
- DISPUTATIO III.**
- De Prouidentia ac Prædestinatione diuina.
- Quæstio I. De Prouidentia Dei.
- Dubium I. Quid generatim sit Prouidentia, an sit actus Intellectus, an voluntatis, & qualis.
- II. An in Deo sit Prouidentia, cui omnia subiectantur.
- III. Quareatione res create subiectantur diuina Prouidentie, an omnia immediate, ac etiam veluti subiecta quedam, aut termini seu effectus diuine Prouidentie.
- IV. Virum Prouidentia diuina sit infallibilis, semperque consequatur finem, ad quem ordinat & preparat media.
- V. An & quareatione diuina Prouidentia cœciliari possit cum libertate arbitrij creati, speciatim ex mente S. Thomas, & quid de Fato ac fortuna a sentiendum.
- Quæstio II. De natura & Essentia diuina Prædestinationis.
- Dub. I. Quid tum in genere, tum hoc loco, per diuinam Prædestinationem intelligatur, deg, eius obiecto, subiecto, & termino in communione, & deniq. an in Deo sit Prædestination.
- II. Quidnam essentialiter & formaliter sit diuin-
- na Prædestination, actusque voluntatis an intellectus, & qualis.
- III. Quareatione Prædestination se habeat ad Præscientiam, Dilectionem, Electionem, Prouidentiam; an sit huius pars, & qualis. (natione) habeat.
- IV. Quid sit liber Vita, & quododo se ad Prædestinationem. Quæstio III. De Termino seu obiecto Quod, & Effectibus Prædestinationis in specie.
- Dub. I. An dona omnia & bona supernatura sit Prædestinationis sint effectus Prædestinationis.
- II. An bona etiā quædā naturalia Prædestinationis, qualia sunt eius existentia, vita, valetudo, vires, &c. sint effectus Prædestinationis eiusdem.
- III. An mala etiam quelibet eiusdem, tum peccata, tum culpe, aut altem permisso culpe, sint effectus Prædestinationis.
- Quæstio IV. De Causis Prædestinationis.
- Dub. I. An & quenam sit finalis causa totius Prædestinationis quoad suos effectus: & quareatione ex hoc ipso sine reddiposuit ratio eiusdem, tū in genere, tū in specie.
- II. An & quareatione detur causa meritoria Prædestinationis ex parte Christi, seu generatim extra ipsum Prædestinatum.
- III. Quenam contra varias heres certa sint circa causam meritoriam Prædestinationis ex parte Prædestinati.
- IV. Quid Scholasticis nonnulli de Prædestinationis causa ex parte prædestinationis senserint.
- V. Quenam sit vera sententia de causa Prædestinationis, ex parte prædestinationis: & an omnino detur aliqua causa meritoria, vel dispositiva, seu impetratoria, vel causa per accidens, sive occasio, aut saltem conditio sine qua non totius Prædestinationis ex parte prædestinationis.
- Quæstio V. De Ordine ac progressu Prædestinationis in mente diuina.
- Dub. I. An & quareatione at modo, seu ordine, Deus pro salvandis prædestinet peculiare quādam gratiam congruam, electorum propriam.
- II. Sitne in mente diuina secundū rationē nostrā aliquis ordo prioritatis inter prædestinationē vel præmissionem meritorum seu mediorum in particulari, & electione ad gloriam, aliosque actus quibus Deus salvandis vult gloriam.
- III. Virū in diuinam mēte Electio seu prædestination ad gloriam antecedat voluntatē efficacē, & electionē seu præscientiā meritorū, seu mediorum, vel contraria: speciatim quid hac deretur ceteri Doctores, tū præcipue S. Augustinus & S. Thomas senserint. (sentiendū sit).
- IV. Quid bac de re absolute, & secundū rei veritatem.
- V. Quareatione dilucide sint obieciones contragruitam prædestinationē ad gratiam & gloriam.
- VI. An etiā certi gradus gratie, & glorie, omnesque actus ac media, quibus prædestinati efficaciter

propositum

Index Generalis I.

- promouentur ad gloriam, in individuo & secundum omnes suas circumstantias sint à Deo prædefinita, ante præmissionem cooperationis seu determinationis, ipsamue cooperationem nostram.
- VII. Utrum in diuina mente secundum rationem nostram prior sit peccati permissio quam elecciónis nostra ad gloriam.
- VIII. An & quo ordine Prædestinatione nostra se bobeat ad prædestinationem aliorum, seu bonum, seu Angelorum.
- IX. Quanam proinde sit series, quisue ordo omnium actuum diuinamentis concurrentium seu affinitatem habentium cum prædestinatione nostra.
- Quæstio VI. De Infallibilitate, immutabilitate, & concordia Prædestinationis diuina cum libero arbitrio.
- Dubium I. An & quomodo Prædestinatione sit certa, certusque numerus prædestinatorum.
- II. Quantus & quam conueniens sit prædestinationis numerus.
- III. Utrum prædestinatione sit in nostra potestate, aut sicut cum libertate arbitrij nostri consentiens.
- IV. An & quare ratione de nostra prædestinatione certi esse possumus: seu quanam sint diuina Prædestinationis signa.
- Quæstio VII. De Reprobatione diuina.
- Dubium I. An, quid, & quotuplex sit Reprobatio, & quo modo ad prædestinationem se bobeat.
- II. Quinam sint effectus reprobationis.
- III. An & quae sint causa totius reprobationis, praesertim ex parte reprobato.
- IV. Quo ordine & processu in mente diuina peragatur reprobatio, siue ipsos actus eius inter se, siue eam cum prædestinatione conferamus.
- V. An & quomodo reprobatio sit certa, & simul cum libertate arbitrij consentiens.
- Anchora anime Deum timentis, & in profundo diuina prædestinationis pelago secure nauigantis, non cum brevi Synopsi totius disputacionis de eodem argumento.
- DISPUTATIO IV.
- De Sanctissima Trinitate diuinarum Personarum.
- Quæstio I. De personis diuinis, earumque numero, similitudine, & qualitate, idenditate, ordine & perfectione secundum se, & in genere.
- Dubium I. Quid nomine Trinitatis, persone, hypostasis, subsistentia, & & Essentia in diuinis intelligatur.
- II. Quareratione Trinitatis mysterium à nobis in hac vita cognoscatur, an etiam naturaliratione & evidenter.
- III. Quot sint personæ diuine.
- IV. Quareratione dissoluenda sint obiectiones contra SS. Trinitatis mysterium pugnantes.
- V. Quareratione vocula & ratio persona communis juxta omnibus personis diuinis & de singulis predictis.
- VI. An præter tres subsistentias & hypostasis personales sit in Deo subsistens quædam absolute non personalis, & communis omnibus tribus personis.
- VII. Quare ratione persona diuina se habeant ad essentiam, ac attributa essentiales, & quomodo tum de utrisque inter se comparatis, tum universem de his, que pertinent ad unitatem & pluralitatem in Deo loquendum sit.
- VIII. An & quomodo diuina persona sint inter se similes, aequales, (salvo taxen originis ordinis), & idem in essentia, atque in se mutuus existentes.
- Quæstio II. De processione siue origine diuinorum Personarum.
- Dubium I. An, quales, & quot sunt in Deo processiones personarum, siue ad intra.
- II. An processiones personarum immediate sint à natura, seu essentia diuina, an per aliquam eius operationem, & qualcum.
- III. Per quasnam operationes intellectus aut voluntatis procedant personæ diuine.
- IV. Sitne in diuinis actus intelligendi & amandi principium quo producendi personas, an ipsa productio.
- V. Quodnam sit principium quo, & potentia producuntur personarum seu actus notionalium, quisque terminus formalis eorum unde actum.
- VI. Utrum productiones seu processiones personarum sint actus voluntarii & liberi, an naturales seu per modum nature.
- VII. An aliqua processio in diuino sit vera propria dicta generatio.
- VIII. Utrum in diuinus sit alia processio à generatione Verbi, & in quo proprio à generatione differat.
- Quæstio III. De Relationibus, notionibus, originibus, seu actibus Notionalibus, ac proprietatibus personarum, & constitutione earundem.
- Dubium I. An, que, & quot sunt relationes reales in Deo.
- II. Quomodo relationes ab essentia, ac inter se, & à personis distinguantur.
- III. Utrum relationes personarum in Deo sint de essentia, ratione & conceptu distinctatis, degredi in abstracto formaliter prædicentur, & an vicissim essentia diuina sit de ratione & conceptu relationum.
- IV. Utrum relationes reales in Deo sint formaliter perfectiones, & quales, & quomodo ratione earundem multiplicentur in diuinis tum transcen-

Index Generals I

- transcendentia cetera, tum existentia.
- V. Quid, & quot in Deo sint notiones, origines seu actus notionales ac proprietates personarum; & quomodo hacten inter se mutuo, tum ad relationes se habeant.
- VI. Quan ratione primo ac formaliter constituantur & distinguuntur personae diuinae, an per proprietates seu relationes personales, an per origines, seu actus notionales, an utriusque, seu neutrius.
- Quæstio IV. De personis singulis in specie, earumque missione.
- Dubium I. De varijs nominibus & appellationibus prime personæ, nimirum Patris, queque sit eorum nominum vis & significatio.
- II. De varijs nominibus & appellationibus secundæ personæ seu Filij, quæcumque sit eorum ratio & usus.
- III. Procedatne Filius tam ex cognitione omnium eorum, que in Deo sunt formaliter, quam ipsorum etiam creaturarum.
- IV. De varijs nominibus & appellationibus tertie personæ, hoc est, Spiritus sancti, quæcumque sit eorum significatio ac sensus.
- V. An & qua ratione Spiritus S. procedat à Patre & Filio, ac per Filium. (procederet.
- VI. An Spiritus S. distingueretur à Filio, si ab eo non.
- VII. An Spiritus S. procedat à Patre & Filio velut uno principio spiratore, an duobus spiritibus.
- VIII. An Pater & Filius se & creaturas diligant Spiritum sanctum.
- IX. De missione diuinorum personarum, an scilicet, que, à quibus, ad quid, & quando mittantur.
- DISPUTATIO V.
DE ANGELIS.
- Quæstio I. De existentia & productione Angelorum, eorumque substantia, varietate, & numero.
- Dubium I. An dentur in rerum natura Angelis, & a quo, quando, & ubi sunt producti.
- II. Sintne Angelis corporei, an plane incorporei.
- III. Utrum Angeli natura sua sint corruptibiles, vel incorruptibiles, atque etiam entia necessaria.
- IV. Utrum Angeli sint substantiae intelligentes, & quidem homine superiores.
- V. Quot sint hierarchie & ordines Angelorum; & an, ac qua ratione Angeli inter se specie ac numero differant.
- VI. De multitudine Angelorum, & speciatim de septem Angelis, qui astare dicuntur coram Deo.
- Quæstio II. De loco & motu locali Angelorum.
- Dubium I. An & quomodo generatim Angelus sit in loco extrinseco.
- II. An etiam habeat aliquod ubi intrinsecum, & quale: & an etiam necessario sit in loco.
- III. Per quidnam formaliter sit in loco.
- IV. Utrum Angelus simul possit esse in pluribus locis, an potius necessario sit in uno tantum loco,
- & quidem sibi adequato, certoue modo figura-
- to.
- V. Utrum plures angelis simul esse possint in eodem loco etiam adequato.
- VI. An & qua ratione generatim Angelus possit moueri localiter, & quidnam motus localis ei super addat, aliquidne intrinsecum, an solam denominationem extrinsecam.
- VII. Utrum Angelus possit moueri ab extremo ad extrellum seu quod idem est, ad locum distantem, sine transi super medium.
- VIII. De velocitate motus angelici: & speciatim an & quaratione Angelus moueri possit in instanti, maxime ad locum distantem.
- Quæstio III. De Intellectu & Cognitione Angelorum.
- Dubium I. Quid, & quotuplex sit intellectus Angelii, quidque ipsius intelligere.
- II. De medio cognitionis Angelica, seu speciebus intelligibilius, an nimirum, unde, quas & quales species intelligibiles habeant Angelii.
- III. De obiecto cognitionis naturalis, respectu rerum immaterialium, an nimirum, & quomodo Angelus naturaliter cognoscat, tum Deum, tum seipsum, tum etiam alios Angelos.
- IV. De obiecto cognitionis Angelica naturalis, respectu rerum materialium, tum possibilium, tum actu existentium, vel etiam præterit arum aut necessario futurarum.
- V. An, & quomodo Angelii cognoscant futura contingentia.
- VI. An & quomodo Angeli naturaliter cognoscant actus internos alienamentis & voluntatis, seu cordis.
- VII. De obiecto cognitionis Angelica, respectu rerum supernaturalium.
- VIII. De modo cognitionis Angelica, an scilicet ea cognitione semper sit in actu secundo, & quidem plurimum, aut omnium obiectorum simul, an etiam discursua, vel habitualis, aut errori obnoxia.
- Quæstio IV. De voluntate, deque locutione & illuminatione Angelorum, velut actibus conformatibus intellectui ac voluntati Angelica.
- Dubium I. An & qualis voluntas sit in Angelo, an eiusdem speciei cum humana; an respectu obiectorum libera vel necessaria, an aliquando iudicativa, & quid de natura aliis habitibus Angelica voluntatis sentiendum.
- II. Utrum voluntas Angelis sit natura sua immutabilis, an inflexibilis ab eo, quod semel elegit.
- III. An, & qua ratione Angeli inter se loquantur.
- IV. An, & qua ratione, & de quibus rebus, inter Angelos, unus alterum illuminet.
- Quæstio V. De Angelorum potentia locomotiva, seu operativa transeunte, sive de operationibus corundem ad extra-

Dubium

Index generalis I.

- Dubium I. Anque & qualis, potentia locomo-
tiva seu operativa ad extra sit in Angelo, an
ab intellectu & voluntate distincta. An etiam
actua in diuersis, & miraculorum operativa.
II. Quare Angelis loco mouere possint, an non
solum substantias corporales, sed etiam incor-
poreas, & quo modo.
III. Quid particulatum de translatione sagarum
ad conuenticula diabolica sentendum.
IV. An etiam sit in Angelo naturalis vis seu po-
tentia productiva alicuius substantiae, vel
qualitatis: & quid speciatim de conuersione
sagarum in varias formas animalium, tempora-
rum & noxiarum concitatione sentendum.
V. An & quaratione possint Angelis assunere
corpora, & per ea actiones vitales exercere.
VI. An & quaratione generatim ordinem & statu
bus mundi immutare, rerumq; naturalium
efficientiam suspendere, vel impeditre possint.
Quæstio VI. De Bonitate & malitia, merito & de-
merito, præmio & poena, statu beatitudinis &
damnationis, studijsque & functionibus
bonis & malis Angelorum.
- Dub. I. Vtrum omnes Angelii fuerint creati in
gratia, & an propria dispositione, quae me-
sura vel proportione eam acquisuerint.
II. De via Angelii boni, qua nimirum ratione,
quotq; & quibus instantibus peruererit ad
gloriam.
III. De via & lapsu angelii mali: ac speciatim,
quando, quinam, cuius suisu, quo ordine, &
quotnam Angelii peccarint.
IV. Qualenam fuerit, aut esse potuerit primum
angelorum peccatum, tum ex parte obiecti,
tum ratione subiecti.
V. De statu demonum quantum ad natura alia:
speciatim que sit causa obdurbationis demonum.
VI. De statu demonum, quantum ad eorundem
penam: speciatim quaratione, quando, &
ubi per ignem puniantur.
VII. De prauis demonum studijs & infestacioni-
bus, ad homines seducendos & perdendos.
VIII. De praesidio, ministerio, & custodia bonorum
Angelorum, erga homines, aliasq; res creatas.
- DISPUTATIO VI.
- De Creatione mundi corporei, tam coelestis, quam
sublunar, adeoque de opificio sex dierum.
Quæst. I. De Creatione mundi corporei in genere.
Dubium I. Quid, & quoniam rerum propriæ sit
creatio: & an sit actio immanens in Deo.
II. An creatura possit esse causa vel instrumentum
creationis salte secundum absolutam Dei potestiam.
III. An & quoniam mundus corporeus cœperit; &
an aliqua creatura potuerit esse vel creari ab
eterno, salte secundum absolutam Dei potestiam.
IV. An & quo ordine temporis sive dierum mun-
- dus corporeus sit à Deo productus: & quan-
donam cœperit tempus ac mundus.
Quæstio II. De opere primæ diei, nimirum
celo, terra, luce.
Dubium I. An celum & terram primo die, an po-
tius ante primum diem sunt cœpta.
II. Quid cœli & terre nomine significetur, an non
solum celum Empyreum, sed etiam omne cor-
pus celeste, omniaq; elementa, adeoque totus
mundus corporeus, quoad essentiam.
III. Qualis lux, & quo spatio primi diei sit pro-
ducta, an post tenebras: & quis suis & ipsis
eius lucis.
IV. An, & ex qua materia celum constet.
V. An celum sit animatum.
VI. An celum sit natura sua corpus generabile &
corruptibile.
Quæstio III. De opere secunde diei, nimirum fir-
mamento ac soliditate cœli; itemque de aquis
supra & infra firmamentum existentibus.
Dubium I. Que si ratio firmamenti, & aqua-
rum, quas cœperit firmamentum.
II. Sitne firmamentum adeoque celum solidum
an liquidum corpus.
III. An soliditatem vel incorruptibilitati cœlorum
obstant noua phenomena.
Quæstio IV. De operibus tertie & quartæ diei, ni-
mirum congregatione aquarum, & germinatione
terre, itemq; de luminarib; seu stellis in fir-
mamento positis.
Dubium I. De opere tertie diei, nimirum con-
gregatione aquarum, & germinatione terre.
II. Ex qua materia quarta die producta sint sy-
dera; & quoniam firmamento seu cœlis inserta.
III. Terrane an potius cœlum ac sydera a motu di-
urno moueantur, & à quo motore, an à Deo
immediate, an ab Angelis.
IV. Quot sint cali, præcipue syderei, & an eius-
dem omnes essentia.
V. An & qua ratione cœli in fine mundi sint
inerituri.
Quæstio V. De operibus quinta & sextæ diei, ni-
mirum animalium, ipsiusque hominis
productione.
Dub. I. Quoniam fuerit uniuscim opus quin-
ta & sextæ diei: & in specie quoniam homo
ad imaginem & similitudinem Dei factus sit.
II. Quoniam fuerit conditio hominis in statu in-
nocentie seu natura integra & incorrupta.
- Synopsis totius opificij sex dierum, ad textū
Moysi Genesis i. accommodata.
- FINIS.
- INDEX